

Масенко Терень (Терентій) Германович

Біографія

Народився 10 листопада 1903 року в селі Глодоси (тепер Новоукраїнського району Кіровоградської області) у незаможній селянській родині. Навчався на робітфаку Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту, а пізніше в Харківському інституті народної освіти. 1930 року закінчив факультет журналістики Комуністичного університету імені Артема при ЦК КПУ.

Працював у редакціях газети "Червоний кордон", журналів "Молодняк" і "Перець", а у роки німецько-радянської війни на радіостанції імені Тараса Шевченка та в редакції газети "Соціалістична Харківщина".

Дебютував Терень Масенко "Маршем робітфаківців" у 1924 році. Перша збірка поезій "Степова мідь" вийшла 1927 року. Працював письменник також як нарисовець та автор книжок для дітей. Чимало віршів Т. Масенка поклали на музику композитори Георгій та Платон Майбороди, Л. Ревуцький ("Пісня про Дніпро", "Дніпровські хвилі"), А. Філіпенко, М. Дремлюга, К. Домінчен, І. Шамо, Я. Цегляр та інші. Значне місце у творчості поета належить епічному жанру (роман у віршах "Степ"). Останній, виданий за життя, прозовий твір — есеї та спогади про митців-побратимів Павла Тичину, Максима Рильського, Анатолія Петрицького, братів Майбородів, Джамбула та Янку Купалу, Андрія Малишка "Роман пам'яті".

Мешкав у Києві в будинку письменників Роліті. Помер 6 серпня 1970 року.

Твори:

"Південне море" (1929),

"Ключ пісень" (1930),

"П'ятнадцята весна" (1932),

"Наша Азія" (1933),

"Книга лірики" (1935),

"Нові поезії" (1938),

"Вітчизна" (1937),

"Степ", роман у віршах (кн. I, 1938; кн. II, 1968),

"Срібна дорога" (1946),

"Пісня миру" (1952),

"Київські каштани" (1954),

"Сорок весен" (1957),

"Вишневі зорі України" (1960),

"Твори" в 2-х томах (1963),

"Багряні жоржини" (1969).

Після смерті письменника побачили світ:

"Вибране" (1975),
"Поезії" (1983).